

Manuellterapistudenter 2013/-14

NFF/NMF/Fysioterapeuten

Oppsummerte synspunkter fra møte i Kalfarveien, Bergen. 30.09.14:

Klassen mener det er positivt at NMF tar initiativ til et informasjonsmøte for Manuellterapeuter uten tilskudd. Vi er også positive til endringen i organisasjonsmodellen i NFF, og det blir spennende å se om denne endringen med regionsledere kan bære frukter. Spesielt med tanke på fysioterapeuter og manuellterapeuter uten tilskudd eller jobb. Klassen er også under den formening at manuellterapeuter kan brukes på andre arenaer enn de tradisjonelle arenaer, så jobben NFF gjør med å få manuellterapeuter inn i legevakt og poliklinikker er positiv.

Det savnes en klar strategi på å fremme manuellterapeuter og kompetansen som de besitter. Både for befolkningen og samarbeidspartnere i helsevesenet. En felles fanesak i media der en presenterer hva manuellterapi er, og forskjeller på manuellterapi og manuell terapi. Markedsføring om hva vi kan og hvilke rettigheter vi har bør forbundene klare å få til i større grad enn det de har klart så langt.

Det savnes en kvalitetssikring av det faglige ute hos fysio- og manuellterapeuter som er i fast jobb og har tilskudd. En stor del av fysio- og manuellterapeutene er dyktige og faglig oppdatert, men det er også en for stor del av terapeutene som ikke er faglig oppdatert. Det bør være et krav om faglig nivå og faglig oppdatering for å få beholde tilskudd og eventuelt autorisasjon. Et kontrollorgan for å hindre malpraksis hos dem som mottar kommunale og statlige midler bør være i begge forbunds interesse for å fremme kvalitet i fagfeltet. Forbundene bør å gjøre en innsats opp mot kommunene. Et samarbeid mellom forbund og kommuner for å sikre at terapeuter er faglig oppdatert. Eksempelvis tilskudd som fornyes etter 3 år, under forutsetning at det er en praksis i forsvar med kunnskapsbasert praksis. Et forslag om Best Practice Klinikker (utstedt av forbundene etter klare kriterier), det vil si de klinikker som har høy kompetanse, og klinikker som dokumenterer at de fortsetter å tilstrebe kompetanseutvikling. Dette er en modell som er benyttet i andre land, og bør kunne være et stimuli til å fremme motivasjon til å utvikle seg.

Forbundsspesifikk spesialisering bør reklameres for i påvente av specialisttitler eller autorisasjon. Det vil være en fin måte å reklamere for kompetanse, og kan følges opp av forbundene. En forbundsgodkjent spesialist er en fin måte å få tyngde i faget på, og veier tyngre enn slik det er pr dags dato.

En er nødt til å se på tilskuddsordningen. Kommunene har knappe midler, og mange som skal ha sitt fra samme pott. I helsebudsjettene konkurrer ansatte fysioterapeuter/manuellterapeuter og de med tilskudd mot andre yrkesgrupper. Økning av tilskudd vil gjøre terskelen større for å utstede nye tilskudd. Det er fullt forståelig at ansatte skal ha lønnsøkning på lik linje med andre i samfunnet. Det er ikke forståelig at tilskuddet økes for å skape ett økt skille mellom fysioterapeuter/manuellterapeuter med og uten tilskudd. Ordningen er i tillegg uryddig for pasientene. Pasienten bør ha mulighet til å kunne velge den som har størst kompetanse for å den lidelsen pasienten kommer med, ikke basert på om terapeuten har tilskudd eller ikke.

Forholdet mellom nyutdannede fysioterapeuter i innland og utland og de som slutter å jobbe grunnet pensjon eller andre årsaker synes å være skjevt. Det er til liten hjelp å støtte utdannelse i utlandet dersom det ikke er jobber å komme tilbake til når de er ferdig utdannet. Gruppen uten jobb eller tilskudd øker i størrelse, og dette må forbundene ta inn over seg. NFF oppleves som et forbund for de som enten er ansatt eller har tilskudd. Foreløpig så ser vi heller ikke hvordan NMF skal opptre på noen annen måte enn NFF overfor de som er uten tilskudd eller jobb. Det savnes en klar plan på hva NFF og NMF kan gjøre for terapeuter uten

tilskudd eller jobb, både sentralt politisk og lokalt politisk. Vi ser pr dags dato ikke hvordan NFF eller NMF kan hjelpe dem som er i denne situasjonen.

Vi studenter ønsker en samling av manuellterapeutene i Norge, og mener at dette vil være en forutsetning for å få gjennomslag for saker i fremtiden. Vi ønsker heller ikke mer skitkasting mellom de to forbundene, det svekker vår tillit til organisasjonene og fremstår uprofesjonelt både innad og utad. Begrav stridsøksen, la det som har skjedd være skjedd, kiss & make up slik at vi kan komme oss videre og bygge for fremtiden.

Svært mange av de terapeutene som er uten tilskudd ender opp med å få vikariater, der det fortsatt dessverre er praksis for mange å ta hele tilskuddet som leie, og i noen tilfeller også mer enn tilskuddet. Det er uetisk å tjene penger på denne måten, og en praksis fysioterapeuter og manuell terapeuter må komme til livs. Forbundene bør legge press på kommunene for kontroll av dette, få klare kjøreregler for hvordan håndteringen skal være, med konsekvenser for de som ikke overholder det. Pr nå er det ikke noen form for kontroll av tilskuddspraksisen. Uetisk oppførsel som dette vil potensielt kunne få hele faggruppen til å fremstå i et svært dårlig lys dersom det kommer ut i offentligheten.

Med vennlig hilsen

Manuellterapistudentene
Universitetet i Bergen
2013 – 14